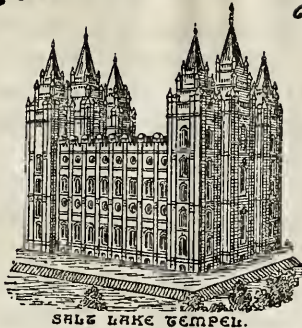

Skandinaviens Stjerne.

Organ for
Dages

de Sidste-
Sellige.

Sandheden, Kundskaben, Dyden og Troen ere forenede.

Nummer 22

15 November 1904

53 Aargang

Ogsaa et af Tidernes Tegn.

Et længe næret Ønske hos vore Brødre og Søstre hinsides Sundet er nu bleven opfyldt, idet de Sidste-Dages Helliges Menighed i Stockholm har faaet sit eget Missionshus, og alle vore Søstendes Hjerter ere fyldte af Taknemlighed mod Gud for Virkeliggjørelsen af denne Plan. I mange Aar have de haabet paa og bedet om at faa et saadant Hus, og nu er deres Bøn opfyldt. Ejendommen blev kjøbt i Foraaret og ligger i et meget smukt Kvarter. Den nyindrettede Forsamlingshal ser virkelig smuk og indtagende ud, og Salens Akustik er fortræffelig. Musik, Sang og Tale lyder tydeligt og klart for Tilhørerne, uden at den Talende behøver at anstrenge sig. Salen kan rumme ca. 600 Personer; den har to store Udgange samt en Reserverdør, og Opgangene til det rummelige Galleri ere bekvemt og praktisk indrettede. Paa Galleriet findes ogsaa en Reserverdør. En mindre Sal og bekvemme Kontorlokaler, som staa til Konferencens Raadighed, ere beliggende i første og anden Etage af den ældre Bygning.

Det er med faa Ord et udmærket og fint Arbejde, der her er udført, og der kunde siges mange hædrende og anerkjendende Ord om dem, som i større eller mindre Grad have deltaget i dette Arbejde. Præsident A. V. Stanchy har som Kirkens nære Repræsentant haft det Hverv at overveje og godkjende den arkitektoniske Plan og Overslaget vedrørende Omkostningerne, og Konferencepræsident C. F. A. Lindqvist har ihærdigt vaaget over Arbejdets Udførelse. Missionærerne Peter Nordquist, Person,

Krantz, Fjellström og Petersen aflagde for et Par Maaneders Tid den hvide Krave og arbejdede som Haandværkere paa Bygningen; flere Andre kunde nævnes, som paa en eller anden Maade have ydet Bistand. Det lykkedes ved forenede Anstrengelser og ved Auvendelse af alle for Haanden værende Kræfter at faa Bygningen færdig til Indvielse og Brug i sidste Maaned, skjøndt det trak noget ud over den oprindelig fastsatte Tid; og den 22 Oktober indviedes dette de Sidste-Dages Helliges første Missionshus i Sverige.

Den sene Aarstid gjorde, at de Besøgendes Antal ikke var saa stort, som det vilde have været paa en gunstigere Aarstid. Missionsærerne fra de nærliggende svenske Konferencer indsendt sig talrigt, men Tilslutningen fra Danmark og Norge var ringe, og fra de øvrige europæiske Missioner havde foruden Præsident Heber J. Grant kun een givet Møde.

Kirkens Medlemmer vare mødte talrigt, og mange af dem havde bragt store Ofre for at kunne være med til denne de svenske Helliges store Højtidsfest. Fra alle Laudsdele vare de komne tilstede for i Forening at prise og lovsynge Herren for den Betsignelse, han havde ladet vederfares dem.

Vi se i denne Indvielsesfest et af Tidernes Tegn; den betegner et stort Fremskridt her i Missionen, og den er baade for de Hellige og for Verden et Vidnesbyrd om, at „Mormonismen“ hverken er død eller slumret ind, men at den som Sandhedens Bannersfører paa Jorden er fyldt af Mand og Liv, fuldt vidende om sit Ansvar, og at den fortætter sit bestemte Løb.

Mange gamle Søfænde, som Aar efter Aar kom til det tidligere Mødelokale; som længe mærkede deres Kræfter svigte i den haarde Kamp for Tilværelsen; som saa' Familie efter Familie af deres Trosfæller forlade sig uden senere at høre noget videre fra dem; som saa' og erfarede de Vanskeligheder, hvorunder Missionsarbejdet undertiden foregaar, og som maasse kunde faa den Tanke, at Herrens Værk stod stille, de kom ved denne Lejlighed frem med Taarer i Øjnene og prisede Gud. De fyldtes af nyt Haab; de sølte sig unge og stærke til at tage Del i Herrens Gjærning; thi nu kunde de se, at han havde ikke for-glemmt dem.

En stor Skare Fremmede overværede alle Møderne, og der herstede almindelig Tilfredshed hos dem med, hvad de havde hørt.

Vi bede, at Fredens Engel endnu i mange Aar maa bevare det svenske Brødræfolk og deres skjønne Fædreland fra de unaturlige Grusomheder, som have fundet Sted paa dets Valpladser for Aarhundreder siden, og som have hærget saa mange Nationer i vor Tid; maa de sandhedssøgende Sjæle, alle de, som længes efter at kjende Gud og hans Søn Jesu Kristi Evangelium, blive optagne i den store Skare, som have tvættet deres Klædebon og ere blevne hvide i Lammets Blod.

Indvielsen af Missionshuset i Stockholm.

Det nye Missionshus, der er beliggende paa Svartensgatan Nr. 3, Stockholm, indviedes den 22 Oktober til sit Formaal: Evangeliets Udbredelse i Sverige og fornemmelig i Stockholm. Klokkerne 8 om Aftenen var Salen og Galleriet fyldt af en interesseret Forsamling af Kirkens Medlemmer og Fremmede. Paa den rummelige Forhøjning tronedes Sangforets tredive til fyrrethve Medlemmer, alle Damerne klædte i hvide, smagfulde Dragter, Herrerne i mørke. Sangen udførtes under Ledelse af Ældste G. Leonard Ohlson og løb i alle Maader godt. Den festlige Stemning hos Forsamlingen, kunde man næsten sige, skyldtes Sangforets takifulde og smukke Optræden. En Solo, en Duet, en Kvartet eller en Korsang faldt altid ind paa et passende Sted, og under alle Møderne, saavel som under de to Koncerter, der gaves, forekom ingen Gjentagelser eller Noget, som virkede trættende paa Tilhørerne.

Af Kirkens Autoriteter deltog: Apostel Heber J. Grant, Præsident over den europæiske Mission; Præsidenten over den skandinaviske Mission, Anthon L. Skancky; Præsident C. D. Fjeldsted af de Halvfjerdsindstyves første Raad; een af Kirkens Historiefriivere, Andrew Jensen; »Nordstjärnan«s Oversætter, C. A. Krantz, samt Præsidenten for Stockholms Konference, Chas. J. A. Lindquist. Der var ialt 70 Ældster fra Zion nærværende, og vi meddele her konferencevis følgende Navne:

Stockholms Konference:

Gustaf Leonard Ohlson, Peter Nordquist, Adolf B. Fjellström, Joseph A. Pettersen, Oley Oleson, Charles J. Erickson, Alfred B. Hellquist, Carl F. Krantz, Joseph F. Quist, Peter B. Christiansen, John Felt, Charles J. Anderson, Olof E. Anderson, John S. Johnson, Elmer Johnson, Chas. H. Norberg, Emanuel M. Olson, Lars Persen.

Sundsvall Konference:

Præsident August Erickson, Franklin D. Hales, Svante J. Roeven, Carl E. Petersen, John M. Leu, Edward A. Gustafson, Andrew Johnson, Ezra A. Valentine, John B. Johnson, Alfred M. Nelson, Peter W. Harrison, Alvin Peterson, Axel B. C. Ohlson (Lokalældste).

Göteborgs Konference:

Præsident Andrew Eliason, William A. Dahlquist, Bernard Newrén, Andrew F. Sundberg, Erik L. Eliason, Nels R. Peterson, Oscar J. Barrett, Joseph M. Nielsen, Carl Julius Peterson, Joseph Jagergren, John P. Johnsen, J. David Larson, John Peterson, Emil Erickson, Carl J. Lundgren.

Malmö Konference:

Præsident Andrew D. Ingelström, Peter Ingemansson, Louis Anderson, Niels Sandberg, Harvey Dakeson, Jeppe Nelson, Martin L. Okeberry, Henry Monson.

Kjøbenhavns Konference:

George A. Knudsen, Lars P. Christensen, Hans J. Hansen, Hans S. Larsen.

Aalborg Konference:

Præsident John J. Blomman, Julius C. Beck, Louis Thompson, Rupert P. Olsen.

Christiania Konference:

Præsident Gilbert Torgeresen.

Trondhjems Konference:

Joseph E. Jorgensen. (*Vardø*)

Den tyfste Mission:

Rupert Gauvin.

Indvielsesmødet

aabnedes Kl. 8 om Aftenen af Missionspræsident A. L. Skanchy, som præsiderede; Koret og Forsamlingen sang Salmen: »Fader, uti Jesu navn«, og Uldste C. A. Krantz indledede med Bøn, hvorefter Koret sang Salmen: »I livets alla händelser, vi se din hand, o Gud!«

Præsident Skanchy bød de Tilstedeværende Velkommen og redegjorde i Korthed for denne Begivenheds epokegjørende Betydning. Han udtalte sin Glæde over Huset's Fuldbendelse og ønskede Guds Velsignelse over Alle, som havde deltaget i Arbejdet og bidraget til Opnaaelsen af et saa smukt Resultat.

Præsident Grant fremstod derefter og udtalte i det engelske Sprog og under Aandens Inspiration den Indvielsesbøn, som findes gjengivet i sidste Nummer af „Skand. Stjerne“.

Koret sang derpaa Davids 39 Salme, og Lykønskningstelegrammer oplæstes fra Menighederne i Bergen, Kjøbenhavn og Trondhjem samt fra Søster Anna Becker, Bergen.

Præsident C. D. Fjeldsted og Konferencepræsident Chas. J. A. Lindquist talede om Herrens Værk i disse sidste Dage og bare Vidnesbyrd om Evangeliets Sandhed. Koret sang Salmen: »Sköna Zion, käkt du stanna«, og Mødet sluttedes med Bøn af Uldste Andrew Jensen.

En Referent fra »Dagens Nyheter« var tilstede, og Dagen efter indeholdt Bladet en om ikke sympatetisk, saa dog ganske upartisk Omtale af Mødet, Bygningen og Deltagerne. Bladet har før optraadt hyerst fjendligt mod de Sidste-Dages Hellige.

Konferencen

aabnedes den følgende Søndag Form. Kl. 10 med Afholdelse af en Søndagsstoleforhandling. Forstanderen, August Anderson, præsiderede. Mødet begyndte med Sang og Bøn, hvorefter de forskjellige Klasser udførte et interessant og godt udarbejdet Program. Særlig udmærkede de smaa fire-femaarige Dreng og Piger sig ved deres kvikke Svar. Forstanderen skildrede i saa Ord Skolens Tilvæxt og Fremgang i de femten

Nar, han havde forestaaet den, hvorefter Rapporter fra samtlige Søndags-skoler i Konferencen oplæstes og godkjendtes. Præsident Grant talede derefter, med Ældste G. L. Ohlson som Tolk, opmuntrende og formanende til de Smaa. I samme Retning talede ligeledes Præsidenterne Skandhy og Hjeldsted, hvorefter Mødet sluttedes med Sang og Bøn.

Klokken 3 om Efterm. var Salen atter fyldt med opmærksomme Tilhørere, og Mødet, som lededes af Konferencepræsidenten, begyndte med Sang og Bøn. Præsident Lindquist bød de Tilstedeværende Velkommen og nævnede som Mødets Talere Præsidenterne fra de forskjellige Konferencer i følgende Orden: August Erikson fra Sundsvall; John J. Plowman fra Aalborg; Gilbert Torgersen fra Christiania; Andrew D. Ingelström fra Malmø samt Andrew Eliason fra Gøteborg; de talede alle om Herligheden af Kristi Evangelium og afslagde stærke Bidnesbyrd om dets frelsende Kraft.

Koret sang til Afvevling Salmen: »Herre, send till mig din Ande«, hvorefter Ældste Andrew Jensen besteg Talerstolen. Paa en levende og fængslende Maade skildrede han først den romerske eller latinske Kristendoms Opkomst og Udbredelse i vort Land, hvorledes senere den lutheriske eller tyske Kristendom vandt Indpas og uddrev sin Forgænger, og udtalte derefter, at alle disse vare mere eller mindre afvegne fra Sandhedens Vej; sluttelig bar han Bidnesbyrd om Evangeliets Gjengivelse. Mødet sluttede med Sang og Bøn.

Klokken 6 om Efterm. holdtes atter Møde, og den store Sal var fyldt til sidste Plads. Præsident Lindquist præsiderede, og Mødet aabnedes paa sædvanlig Maade. Præsident Grant holdt derpaa i Henhold til Jesu Kristi Kirke af Sidste-Dages Helliges Trosartikler en længere Tale, hvori han virkningsfuldt skildrede de Helliges Tro og den Kraft, som følger de Troende. Ældste C. A. Krantz fungerede som Tolk. (Præsident Grants Tale vil senere blive fuldstændig gengivet her i Bladet.)

Koret sang Salmen: »En sorgbetyngd och fattig man«. Præsident Skandhy talede derpaa. Han bar sit Bidnesbyrd om Kristi Evangelium og viste, at det var forfængeligt af Menneskene at gjøre Forsøg paa at standse Guds Værk. Et Lykønsningstelegram fra Søfende i Malmø oplæstes, og Mødet sluttede med Sang og Taksigelse.

Mandag den 24 Kl. 10 om Form. samledes alle Ældsterne til Præstedømsmøde. Da Mødet var aabnet paa sædvanlig Maade, oplæste Præsident Lindquist en samlet Rapport over Virksomheden i Konferencen siden foregaaende Halvaarsmøde. Den viste, at 13,274 Skrifter og 3,439 Bøger vare omsatte; 12,283 Fremmedes Hjem besøgte; 720 Møder afholdte og 2,146 evangeliske Samtaler holdte; 42 Personer vare ved Daab blevne indlemmede i Kirken; 9 Børn vare blevne velsignede; 21 vare emigrerede, og 5 vare udelukkede. Alle de tilstedeværende Missionærer udtalte sig derpaa i største Kortshed; der blev givet hver en

Tid af to Minutter. Præsident Grant ønskede nemlig at høre dem alle og at lære deres Følelser at kjende, og et eller to Minutter til hver var efter hans Mening nok hertil. Da Alle havde udtalt sig, sluttede Mødet med Bøn.

Klokken 3 om Eftermiddagen fortsattes Præstedømsmødet. Efter at Eldsterne C. A. Krantz og Andrew Jenson samt Præsidenterne A. L. Stanchy og C. D. Fjeldsted i Korthed havde udtalt sig, blev den engelske Sang: »Ye Elders of Israel, come join now with me« sunget til Afsværling, hvorefter den øvrige Tid af Mødet optoges af Præsident Grant. Hans lærerige Tale, der indeholdt ypperlige Ideer og Bemærkninger tilligemed faderlige Raad og Formaninger, hørtes med ubelt Interesse af den store Kreds af Eldster.

Klokken 8,30 om Aftenen afholdtes de kvindelige Hjælpeforeningers Aarsmøde. Søster Riken Peterson præsiderede. Rapporten over de paagjældende Foreningers Virksomhed indensfor Konferencen oplæstes og godkjendtes. De præsidierende Søstre, Riken Peterson, Ida Forsberg og Hanna Lundquist udtalte sig om Foreningernes Gjerning i Almindelighed og den Arbejds metode, som har vist sig gavnlig indensfor den stedlige Organisation. Missionspræsidenten mindede om disse Hjælpeforeningers vigtige Plads i Kirken og opfordrede Alle til at bistaa Søstrene i deres menneskekjærlige Bestræbelser.

Efter Præsident Grants Ønske fortalte Eldste Andrew Jenson om Joseph Smiths Fængsling i Carthage, ved hvilken Lejlighed John Taylor, som tilligemed Hyrum Smith og Willards Richards var hos ham, sang Salmen: »En sorgbetyngd och fattig man«, som den Gang var meget yndet i Nauvoo. Joseph bad ham synge den igjen; men han var ikke naaet langt i den, da en heftig Skyndning begyndte, og Rummet gjennemkrydsedes af Rugler, som endte Josephs og Hyrums jordiske Liv.

Koret sang derpaa den omtalte Sang, hvorefter Præsident Grant med Eldste Krantz som Tolk talede til de Forsamlede.

Tirsdag den 25, Kl. 8,30 om Aftenen afholdtes Grensmøde, i hvilket Herrens Nadver blev administreret. Præsident Lindquist foreslog Kirkens almindelige og den skandinaviske Missions Autoriteter; alle Forslag antoges og godkjendtes enstemmig. Eldste C. A. Krantz bar i Korthed sit Vidnesbyrd, hvorefter Tiden optoges af Præsident C. D. Fjeldsted og Præsident A. L. Stanchy. Et Lykønskningstelegram fra Christiania oplæstes. Missionærene bleve kaldede til at arbejde i nedenævnte Grene:

Stockholm: Chas. J. A. Lindquist (Konferencepræsident), Oley Oleson (Forstander), E. M. Olson (Korleder), Peter Nordquist og Jos. A. Peterson. Aadr.: Svartensgatan 3, Stockholm.

Ekilstuna: A. J. Fjellström (Forst.), Carl F. Krantz og Jos. F. Quist. Aadr.: Sandbåden 75, Nyfors, Ekilstuna.

Örebro: Lars Persson (Forst.) Aadr.: Drottninggatan 38 A. Örebro.

Wästerås: C. J. Lundgren (Forst.) og Peter B. Christianjen. Aadr.: Karls-gatan 10, Wästerås.

Dalarne: Olof Anderfen (Forst.) og John S. Johnson. Aadr.: Lundstedes-gaard, Smedjebacken.

Wärmland: Chas. J. Anderfen (Forst.) og John Felt. Aadr.: Sundby 19, Karlstad.

Gotland: Charles J. Erikfen (Forst.) og C. H. Norberg. Aadr.: Ahnells Villa, Wisby.

Upjala: Elmer Johnson (Forst.) og Svante J. Koeven. Aadr.: Storgatan 26, Upjala.

Konferencen forklarede derefter at være affluttet til ubestemt Tid.

Onsdag Aften havde Sangforet i Forening med Grenens øvrige Medlemmer arrangeret en Koncert med efterfølgende Forfriskninger. Lokalældste Ludvig Björling holdt paa sit fuldendte »svenska« en glimrende Velkomsthilsen, og af Sangerne gjorde Søster Ester Anderson sig særskilt bemærket, ligeledes Søster Hanna Lundquist ved sin mesterlige Deklamation.

Elmer Johnson,
Striber.

Japanisk Exempel.

Sygehuslæge M. Hindhede har i „Det ny Aarhundrede“ skrevet en læseværdig Artikel om Alkoholen's Forhold til Livsnydelsen. Han fortæller deri bl. A. følgende karakteristiske Historie:

For en Tid siden talte jeg med en Læge, som havde været Deltager i Tuberkulose-Kongressen i Kjøbenhavn nu i Foraaret. Han anskede naturligvis som alle Andre over den Skandale, at Kongres-Medlemmerne passede Middagene godt, men de alvorlige Forhandlinger slet. Jeg sagde saa til ham:

„Ja, men ved Middagene drak Deltagerne vel ogsaa godt nok paa Tuberkulosen's Undergang!“

Han svarede: „Ja selvfølgelig. Vi drak Alle Vin. Det vil sige paa een Undtagelse nær, og det var den japanske Læge. Han drak bare Vand!“

Jeg kunde ikke lade være i mit stille Sind at sige „Bravo“ til den ene lillebitte Japaner. Han sidder der mellem alle disse europæiske Berømtheder, som han ligesom alle Japanere har søgt at lære af og efterligne i den sidste Generation. Men han siger ved sig selv:

„Ja, I gode Europæere kunne være uhyre kloge i mange Henseender, men paa et eneste Punkt — Alkoholen — ere I uhyre dumme, og der vil Japan ikke lære af Vestens Barbarer.“

Det er forøvrigt underligt at tænke sig, at Japanerne, skjøndt de mangle dette „Oplivningsmiddel“, alligevel, efter Russernes Udsagn, „flæbe Kanonerne op paa ubestigelige Højder“ m. m. !

De Sidste Dages Helliges Organ for Skandinavien

Grundlagt 1851 · Udgaar den 1 og 15 i hver Maaned

Tirsdag den 15 November 1904

Et Vink til Missionærerne i denne Mission.

Da vi alle ere udsendte i et ædelt Erinde som Sendebud for at forkynde Evangeliets frelsende Plan til vore Medmennesker i disse Lande, og da vi alle have vist, at vi ere villige til at ofre Alt, for at vor Mission kan blive velslyktet, burde det ogsaa være os magtpaaliggende efter fuldendt Arbejde at blive afløste med Bre. Maaden, hvorpaa vi kunne naa dette Maal, er at benytte den for os saa kostbare Tid og søge at vedligeholde den Trosvarme og Kraft, som vi vare i Besiddelse af, da vi ankom hertil.

Om vi delvis tør ligne dette ved en Dampmaskine, der er beredt til at udføre et bestemt Arbejde, bliver det naturligt, for at Dampkraften skal kunne vedligeholdes, at den stadig modtager den nødvendige Varme. Naar vi først ere blevne nærmere bekendte med det Arbejde, som vi, Israels Eldster, ere beskæftigede med, behøve vi neppe at tage fejl. Vi ere kaldte af Guds bemyndigede Tjenere til at gaa ud i Verden og kundgjøre det frelsende Budskab. Vi ere salvede, velsignede og bekkede og have faaet Nøgler antrovede til at administrere til vore Medmenneskers Liv og Saliggjørelse. Naar vi komme hertil og begynde vort Arbejde, ere vi fulde af Liv og Varme. Vi ere ligesom et vel udrustet Lokomotiv, der er beredt til at udføre sit punktlige Arbejde. Vi fortsætte med Iver og Lyst og med store Forhaabninger, og det gaar til en Tid. Men saa gaar det imidlertid op for os, at Vejen er ikke saa lige, som vi først tænkte os. Der er store Bakker at komme over, og det haarde Arbejde prøver os. Nogle af os forglemme maaske nu og da at vedligeholde den Ild og Varme, som er nødvendig. Vor Iver aftjølnes. Vore Interesser slappes, og den Afspjeling og Glands, som vi saa' i vore Drømme, begynder at blive dunkel og mat; vi blive kort sagt trætte. Interessen er tabt, og det er kun Pligt-Budet, der er blevet tilbage. Grunden hertil maa søges i, at vi have forglemte at vedligeholde den Varme, der bevirker Drivkraften. Vi begynde at føle Længsel efter at besøge bekjendte Brødre fra Hjemmet, som virke i andre Konferencer eller Grene. Vi gjøre det for at saa „en god Tid“, men vi staa da i Fare for at glemme vort værdifulde Erinde her paa Missionsmarken og det Ansvar, som vi have paataget os, og der opstaar let i vort Bryst det Ønske: Gid jeg snart maatte blive afløst og komme hjem.

J, mine Brødre og Uldster i Israël! Vader ikke eders Varme for dette ædle Værk blive afsjølet; lader ikke eders Kjærlighed for vore Medmenneskers Frelse blive forringet, men bed vor himmelske Fader om Hjælp til at vedligeholde Varmen og Interessen i vore Hjerter, saa at vi maa blive istand til at elske den lille Flok, som vi ere satte til at lede i den Gren eller det Distrikt, hvor vi beskikkes til at virke.

Vor Forløser sagde til sin Apostel Petrus: „Elsker du mig, saa fød mine Faar og tag Vare paa mine Lam.“ Dersom vi besidde den elskværdige Indflydelse, som vor Frelser har lagt i disse Ord, behøve vi ikke at nære noget Ønske om at besøge andre Grene; vi ville da med faderlig Omhu og Kjærlighed interessere os for at virke blandt de Hellige og vore Venner i vore egne Missionsdistrikter, og vi ville derved nyde Glæde og Tilfredshed og føle os lykkelige; naar Tiden saa kommer, da vi blive afløste til at rejse hjem til Bjergenes Dale, ville vi føle, at der var meget mere, som endnu kunde gøres for dem.

Mine kjære Brødre! Jeg gjentager det: Søg at vedligeholde den brændende Varme, som en Gang fyldte eders Hjerter. Bevar den Varme, som Troen og Kjærligheden til Evangeliet bevirker, og som er en Guds Kraft til Salighed. Glem ikke, at vi ere her for at anvende vor Tid til Fremme af Guds Værk og til vore Medmenneskers Frelse; lad ingen Anledning gaa tabt for os, eftersom vi jo ikke ere komne hertil for at gjøre vor egen Villie, men Hans, i hvis Orinde vi ere udsendte.

Julen med sine mange Helligdage staar nu for Døren. Rejs da ikke bort, men besøg og opmuntrer eders Søstende og Venner. Tag Vare paa den lille Flok, og J ville saa en glad Jul.

Ankomst og Beskikkelse. Nedennævnte Uldster ankom den 26 Oktober fra Zion og beskikkedes til at virke i følgende Konferencer:

Ephraim Peterson fra Mink Creek, Idaho, til Trondhjem.

A. B. Key-Peterson fra American Fork, Utah, til Malmø.

Per Gustaf Peterson fra Murray, Utah, til Gøteborg.

Anton E. Samuelson fra Wilford, Utah, til Sundsvall.

Hans Chr. Nielson fra Mink Creek, Idaho, til Aarhus.

Den 2 November ankom endvidere følgende Uldster:

Niels Dideriksen fra Brigham City, Utah, til Trondhjem.

Søren Nielsen fra Manti, Utah, til Trondhjem.

Vi hilse disse Brødre hjertelig Velkommen og bede, at deres forestaaende Mission maa blive lykkelig og velsignelsesrig.

Forflyttelse. Uldsterne George A. Knudsen og Hans J. Hansen ere forflyttede fra Trondhjems Conference til Kjøbenhavn; Svante J. Roeben fra Sundsvall til Stockholm; John B. Johnson og Andrew Johnson fra Sundsvall til Gøteborg; C. J. Lundgren fra Gøteborg til Stockholm.

Afløsning. Følgende Eldster ere hæderligt afløste fra deres Missionsvirksomhed i Skandinavien og have erholdt Tilladelse til at rejse hjem:

James B. Olson fra Malmø, til Brigham City, Utah.

Gustaf L. Ohlson fra Stockholm, til Sandy, Utah.

William A. Dahlquist fra Gøteborg, til Dakley, Idaho.

C. Julius Peterson fra Gøteborg, til Albion, Idaho.

Peter M. Peterson fra Trondhjem er paa Grund af Helbredshensyn afløst fra denne Mission for at fortsætte sin Virksomhed paa et amerikansk Missionsomraade.

Martin L. Kleberry er afløst fra Malmø Konference for at virke blandt Slægtninge.

Disse Brødre afløses med godt Vidnesbyrd, og det er vort Haab, at de rene Lærdomme, de have forkyndt, maa bære rige Frugter i Fremtiden.

Afløsning og Beskikkelse. Eldste James B. Olson, som har præsideret over Malmø Konference, er afløst, og Eldste Andrew D. Ingestrøm er beskikket til at overtage Præsidiat i samme Konference.

Generalkonferencen i Salt Lake City.

Kirkens 75 almindelige Konference 1904 aabnedes den 6 Oktober Kl. 10 i det store Tabernakel. Kirkens Præsident, Joseph F. Smith, præsiderede.

Foruden de fleste af Kirkens højest præsiderende Embedsmænd vare mange Præsidenter over de forskjellige Stave og Missionsmarker ogsaa tilstede tilligemed en meget stor Forsamling af andre Medlemmer af Kirken fra alle Dele af Utah og Nabo-Staterne.

Præsident Joseph F. Smith aabnede Konferencen med en Tale, hvori han gav en kort, men interessant Skildring af Kirkens nuværende Tilstand og Organisation med dens forskjellige Afdelinger af Præstedømmet og deres særlige Embedsvirksomhed.

Efter Stavs- og Missionspræsidenternes Beretning var Kirken allevegne i en trivelig Forsatning, og Evangeliet vandt Jodfæste hos sandhedsjagende Mennesker paa mange nye Steder ved Missionsærernes ivrige Virksomhed.

I Utah blev ogsaa et stort Missionsarbejde udført blandt Ungdommen, og de unge Mænds saavel som de unge Kvinders „Gjenfødte Uddannelsesforeninger“ vare i en blomstrende Forsatning og oplærte de Unge i Alt, som vil styrke dem i Troen og uddanne dem til hæderlige og nyttige Medlemmer af Kirken saavel som til gode Statsborgere.

Søndag Aften afholdtes en almindelig Søndagsstolekonference under Præsidium af Joseph F. Smith. Søndagsstolerne tæller nu 130,000 Medlemmer, Lærere og Elever af begge Køn.

Hvem vil efter denne Hær at dømme for et Djeblig antage, at „Mormonismen“ er ved at dø ud?

Et talrigt besøgt skandinavisk Møde blev afholdt i Assembly Hall strax efter, at den almindelige Konference var sluttet Søndag Eftermiddag. Ældsterne J. M. Sjødahl, Martin Christoffersen, Andreas Petersen (tidligere Præsident over den skandinaviske Mission) og Præsident Anthon S. Lund talede i Korthed til Opbyggelse for de Tusinder af Skandinaver, der vare tilstede.

Det udmærkede veløvede svenske Sangkor, under Ledelse af Ældste Oluf Nilsson, fik stærkt Bisald for sin dejlige Sang.

Dødsfald.

Ældste Christen L. Hansen døde i Gunnison, Sanpete Co., Utah, den 14 Oktober 1904 af Alderdomssvaghed. Den Afdøde blev født i Binneberg Sogn i Hjørring Amt, Danmark, den 27 December 1820 og var iblandt de første, som annammede Evangeliets Fylde i Bendshysjel. Efter hans Daab den 7 November 1853 virkede han i 5½ Aar som lokal Missionær i Bendshysjels Konference, og iblandt de Mange, som han døbte under sin Missionsvirksomhed, vare ogsaa Historieforfatter Andrew Jensen's Forældre. Han emigrerede til Utah i 1859 og bosatte sig to Aar senere i Gunnison, hvor han i mange Aar fungerede som Raadgiver til Biskop C. A. Madsen, og i 1879—1880 udførte han en kort Mission til Skandinavien. Han var en af Gunnisons dygtige og fremragende Mænd og døde som en trofast Sidste-Dages Hellig.

Efteraarskonferencerne i Danmark.

Aalborg.

Konferencen aabnedes Lørdag den 24 September Kl. 8 om Aftenen i Forsamlingsalen, Nørregade 13. Følgende Missionærer vare nærværende: Missionspræsident A. L. Stanchy, Præsident C. D. Fjeldsted, Ældsterne Peter M. Petersen og Hans J. Hansen fra Trondhjems, Stephen M. Petersen fra Bergens og James C. Johnson fra Aarhus Konference samt de 17 Missionærer, som have virket indenfor Konferencen. Præsident over Aalborg Konference, John S. Plowman, præsiderede. Følgende afgave Beretning om deres respektive Grene: James C. Westergaard fra Brønderslev, Soren M. Petersen fra Thisted, Christian B. Larsen fra Nykjøbing M. og Christian Olsen jun. fra Ribe. Derefter talede Ældste Hans J. Hansen fra Trondhjems Konference. Præsident C. D. Fjeldsted talede om Johannes Aabenbaring 12 Kap. og for-

klarede, at Kvinden, ifklædt Solen og med Maanen under sine Fødder, var Kristi Kirke, og Krandsen af de tolv Stjerner om hendes Hoved var de tolv Apostle. Ved Kvindens Flugt til Orkenen maatte forstaaes Kirkens Borttagelse fra Jorden ved Præstedømmets Udryddelse af denne Verdens Fyrste, der er lignet ved Dragen.

Den 25 Sept., Form. Kl. 10, afholdtes en Søndagsffoleforhandling. Et Program udførtes af Aalborg og Brønderslev Skolers Børneklasser. Dernæst talede de præsiderende Brødre.

I Mødet Søndag Efterm. talede i Korthed følgende Uldster: Hans Sørensen jun., J. P. Jensen Ostrup og Sophus Petersen fra Aalborg Konference samt P. M. Petersen fra Trondhjems og S. M. Petersen fra Bergens Konference. Præsident A. V. Skanchy fortalte om sine Erfaringer i denne Kirke, som han havde været knyttet til i 42 Aar. Som 22aarig Ungling havde han ivrig søgt efter det sande Evangelium og ubentet fundet det blandt de Sidste-Dages Hellige. Den skandinaviske Mission var i en god Tilstand, og mange sluttede sig til Kirken ved Daab.

I Aftemødet Kl. 8 havde en talrig Forsamling indfundet sig. Uldste John Hegsted talede om Jesus som Vejen, Sandheden og Livet. Uldste James C. Johnsen fra Aarhus Konference vidnede om Evangeliets Gaver, som Paulus omtaler i Korintherbrevets 12 Kap. Præsident C. D. Fjeldsted sagde, at vi som et Folk maatte fhy alle Laster og søge at fremme Alt, hvad der var dydigt, prisværdigt, elskværdigt og godt. Herrens Værk var nu paa Jorden, og Menneftenes evige Lyfsalighed var afhængig af deres Udyghed til vort Budskab.

Den 26 Sept. afholdtes Præstedømsmøder Kl. 10 Form. og Kl. 3 Efterm. Alle Konferencens Uldster vare tilstede og afgave deres Rapporter.

Den 27 Sept. Kl. 8 om Aftenen afholdtes Grensmøde. Kirkens Autoriteter bleve foreslaaede til Dpholdelse i de Helliges Tro og Bøn. Missionærerne bleve kaldede til at virke i følgende Grene:

Aalborg: John J. Plowman (Konferencepræsident), John Hegsted (Grensforsstander) og Julius C. Beck. Udr.: Nørregade 13.

Brønderslev: Jens P. Jensen Ostrup (Forst.) og Lauritz A. Lauritzen. Udr.: Algade.

Frederikshavn: Hans Hansen jun. (Forst.) og Geo. C. Sørensen. Udr.: Sjørringvej 6.

Tilsted: Søren Marinus Petersen (Forst.) og Eneal Nielsen. Udr.: Dronning Louises Gade.

Nykjøbing, Mors: Christian P. Larjen (Forst.) og Joseph Hansen. Udr.: P. Rasmussen, Vesterbro.

Nibe: Louis Thompson (Forst.), Hans Sørensen jun. og Rupert P. Olsen.

Uldsterne Martin W. Mangelsen og Christian Olsen jun. bleve afløste med Tilladelse til at vende hjem, og Uldste Jens C. Westergaard blev forflyttet til Aarhus Konference.

Efteraarskonferencerne i Danmark.

Kjøbenhavn.

Konferencen aabnedes den 1 Oktober om Aftenen Kl. 8 i Missionshuset, Korsgade 11. Af Missionærer vare nærværende: A. L. Skanchy, Præsident over den skandinaviske Mission; C. D. Fjeldsted, een af de syv Præsidenter over de Halvfjerds; Andrew Jensen, Kirkens assisterende Historiestriver; H. J. Christiansen, Præsident over Kjøbenhavns Konference; James P. Olsen, Præsident over Malmø Konference; Carl A. Krantz, Oversætter for Nordstjärnan; Morten A. C. Nicolajsen, Oversætter for „Skand. Stjerne“; David R. Wheelwright, Missionssekretær; Jens Jensen, Genealog; Peter Jensen paa Besøg blandt Slægtninge i Kjøbenhavn; Andrew D. Ingelström, Ernest L. Swalberg og Niels Sandberg fra Malmø Konference; Niels P. Sørensen og Niels P. Andersen, fra Aarhus Konference; Stephen M. Petersen fra Bergens Konference; Peter M. Petersen og Hans J. Hansen fra Trondhjems Konference; Martin W. Mangelsen fra Aalborg Konference; James R. Petersen, lige antommen fra Utah; Thor C. Nielsen og Hustru paa Besøg fra Montpellier, Idaho, og de atten Missionærer i Kjøbenhavns Konference.

Konferencen aabnedes med Salmen „Nu lyder atter Jesu Bud“ og Bøn af Ældste Niels J. Henrichsen. Konferencepræsident H. J. Christiansen præsiderede. Han bød de Hellige og deres Benner samt Missionærerne Velkommen. Han turde love dem, at hvis de vare komne herhen med et bedende Hjerte, vilde de blive velsignede og opbyggede under Herrens Tjeneres Ord. Flere af Missionærerne vilde tale i Korthed og berøre deres Virksomhed blandt Folket. Forstander Lars P. Larsen og Peter L. Andersen fra Nordøstsjælland's Gren havde i Løbet af Sommeren besøgt ca. 2000 Hjem. De havde særlig talet med Familier i Fiskebyerne, hvor man havde været villig til at modtage vore Skrifter. Forst. Lars P. Christensen og Hans P. Larsen fra Nordvestsjælland's Gren havde haft megen Glæde af deres Virksomhed i Holbækegnen. De havde fundet det formaalstjenligt under deres Vandringer paa Landet at give Folk en Haandsrækning ved Ploven, Høstarbejdet osv., medens disse læste vore Skrifter. Forst. Lars P. Jensen og Hans L. Rasmussen fra Lolland-Falsters Gren meddelte, at de holdt Møde hver Søndag tilligemed Søndagskole. De havde besøgt Beboerne paa Fæmø, Fejø og Alskø, hvor der ikke havde været Missionærer de sidste 20 Aar. Koret sang „Hjemmets Arne“. Forst. Lars P. C. Nielsen og Hans Rasmussen fra Bornholms Gren sagde, at de havde besøgt alle Byerne paa Den, og de havde fundet mange gode Benner. Forst. Mis C. Christiansen og Behi Jensen fra Syddanmark og Møen havde set Frugter af deres Mission, idet Nogle vare blevne indlemmede i Kirken. Herrens Aand paa-virkede Folket; selv havde de fundet stor Glæde i deres Virksomhed.

Ældste Andrew Jensen, Kirkens assist. Historieforfatter, optog derefter den øvrige Tid. Standinaverne ere et Brødræf, sagde Taleren, og det indsaar ogsaa de første Missionærer, som prædikede her i Norden, hvor Kjøbenhavn paa den Tid var den frieste Stad. 150 Missionærer virkede nu i den standinaviske Mission. Der var omtrent 20 forskjellige Missioner i Verden, hvilke ligesom denne Mission vare inddelte i Konferencer og Grene. I New Zealand, Samoa og paa Selstabsøerne blev Evangeliet ogsaa prædiket for de rødhudede Indfødt. Paa sidstnævnte Øgruppe var Evangeliet bleven forkyndt siden 1844. Paa Sandwichøerne havde vore Missionærer prædiket lige saa længe som i Skandinavien. I Amerika var der organiseret 55 Staver af Zion. Gud havde aabenbaret Planen for denne Kirkes Organisation, og deri bestod dens Styrke. At Kirken gjorde stadig Fremgang, bevistes tydeligt af de aarlige Rapporter ved Generalkonferencen i Salt Lake City. Mødet sluttede med Taksigelse af Ældste Jens P. Nielsen.

Søndag den 2 Oktober, Form. Kl. 10, aabnedes Søndagsfølekonferencen. Skolens Elever forklarede i Svar paa Spørgsmaal Betydningen af den hellige Nadver, der blev indstiftet af Jesus til Ihukommelse om hans Lidelse og Død. Den theologiske Klasse repræsenteredes af to af sine Elever med Emnerne Jesus i Gethsemane, i Ypperstepræsternes Palads, for Pilatus, paa Golgatha og Kristi forsonende Blod. Derefter afgaves Rapporter fra dem, som repræsenterede Skolen i Kjøbenhavn, paa Volland-Falster og Bornholm; en samlet Rapport blev afgiven af Konferencepræsident H. J. Christiansen. Til Slut talte Præsident Skanhy og Præsident Fjeldsted til Børnene.

I Eftermiddagsmødet Kl. 2 blev Nadveren administreret. Forst. Ole H. Andersen fra Sydbestjællands Gren meddelte, at han i Sommerens Løb havde set gode Frugter af sin Virksomhed, idet Noget havde sluttet sig til Kirken, medens Andre endnu vaklede mellem Verden og Evangeliet. Konferencepræsident James P. Olson fra Malmø havde siden Foraaet haft den Glæde at besøge alle Grene i Malmø Konference, som var i en god Tilstand. I sin Ungdom havde han faaet Vidnesbyrd om Evangeliets Sandhed. Han saa' den Gang, skjøndt han var i et fremmed Land og ikke havde hørt Noget om de Sidste-Dages Hellige, i et Syn sin Broder blive døbt, og en Kvind sagde: „Han gjør Ret, du bør gjøre ligesaa.“ — Kvind sang: „Kom til mig“. Præsident C. D. Fjeldsted sagde, at Alle, som havde modtaget Evangeliet af et ærligt Hjerte, havde faaet Forsikring om dets Sandhed ved den Helligaands Vidnesbyrd. Hele Verdens Bantro kunde ikke bestride dette Budstabs Rigtighed, lige saa lidt som den kunde bestride, at to og to er fire. Ældste Andrew D. Ingelstrøm fra Malmø omtalte, at det var 28 Aar siden, han var bleven døbt i Kjøbenhavn; han havde haft en betydningssfuld Tilfældighed gennem en Drøm og følt sig ufigelig glad ved at antage

Evangeliets Budskab. Forst. Mis J. Christiansen fra Møen sagde, vi vare ikke istand til af egen menneskelig Magt at bibringe Folket Overbevisning om dette Værks Sandhed, hvis Gud ikke vilde give dem Troens Gave og oplyse dem ved sin Aand. Taleren havde af Folks Udtalelser paa Møen erfaret, at Mogle ansaa os for at være Kristi sande Tjenere. Takfigelse af Ældste N. P. Christensen.

Søndag Aften Kl. 8 aabnedes Konferencens tredie almindelige Møde. Ældste C. A. Kranz talede i Korthed om, at hvilken Tro Menneffene end forud kunne have, saa er der den største Grund for dem til at lytte til de Sidste-Dages Helliges Budskab, da de fremkomme med den Paastand, at Herren har talet paany.

Præsident N. L. Skancky sølte sig lykkelig over at have kastet sin Lod blandt dette Folk. Ingen kunde indkomme i Guds Rige uden at være født paany af Vand og Aand; Jesu Daab kunde tjene som Exempel for os. Vi maatte vise streng Lydighed og Offervillighed, dersom vi ønskede at blive ophøjede i vor himmelske Faders Nærværelse. Naar vi kom i Besiddelse af den Helligaands Gave, vare Skrifterne som en opslaaet Bog for os. Taleren henviste til de Løfter, som bleve givne Abraham, i hvis Sæd alle Jordens Slægter skulde velsignes. Gamle Israael forstod denne Velsignelse. Bl. a. samlede de deres Slægtregistre og udførte Tempelordinancer for de Afdøde. Evangeliet skulde prædikes til et Vidnesbyrd for alle Folk. Han havde nu tilbragt 42 Maaneder paa denne Mission, og Intet kunde have formaaet ham til at komme her og blive her saa længe, hvis han ikke havde et overbevisende Vidnesbyrd om dette Værks Guddommelighed. Koret sang: „Zion mit Hjem“.

Ældste Andrew Jensen, Kirkens assist. Historiefriber, gik ud fra det Spørgsmaal: „Hvad har Herren sagt“, naar vi sige, at han har talet paany. Vort Budskab gjaldt alle Jordens Indvaanere. Han havde paa sine Rejser besøgt Cumorah eller „Mormonhøjen“ i Nærheden af Palmyra, hvor Engelen Moroni havde aabenbaret sig for Profeten Joseph Smith og overleveret ham Pladerne til Mormons Bog. Taleren havde paa det store Bibliothek i Liverpool læst om Inkvisionen i Spanien og Italien. Disse berøgtede Institutioner vare et Vidnesbyrd om, at Moderkirkens Præstestab var falden i den største Ugudelighed. Luther var ved sine reformatoriske Ideer og sin Opposition mod Pavedømmet bleven Nyalderens største Gjennembrudsmand. Joseph Smith, Profeten fra Palmyra, havde af Herren modtaget det, som Luther manglede. Taleren citerede „Luthers reformatoriske Skrifter“ om Daaben, som beviste, at den skulde foregaa ved Nedsænkning i Vandet; men Luthers Tilhængere havde ikke overholdt hans Lære. Vi kom med Kristi Lære som forud, og Taleren ønskede, at Folket vilde ombytte sine gamle Trosmeninger med den rene Lære. Mormonismens Formaal var at gjøre Folket lykkeligt baade i timelig og aandelig Henseende.

Konferencepræsident H. J. Christiansen takkede Sangkoret og for den Opmærksomhed, som flere Søskende havde udvist ved at smykke Salen med Flag- og Blomsterdekorationer. Mødet sluttede med Taksigelse af Præsident C. D. Fjeldsted.

Mandag den 3 Oktober om Aftenen Kl. 8 afholdt den kvindelige Hjelpeforening sit Aarsmøde under Ledelse af Søster Wilhelmine Nielsen.

Aarsrapport oplæstes af Sekretæren, Søster Anna Frederiksen. Ifølge Rapporten havde Foreningen i Aarets Løb udført et stort og ædelt Arbejde. Et godt Program udførtes den øvrige Del af Aftenen.

Præstedømsmøde afholdtes Mandag den 3 om Form. Kl. 10 og 3 om Efterm. og Tirsdag den 4 om Form. Kl. 10. Præsident H. J. Christiansen afgav for Kjøbenhavns Konference en samlet Rapport over Missionærernes Arbejde i de sidste fire Maanedes; den viste, at 10,283 Skrifter og 1,443 Bøger vare omfattede; 9,515 Fremmedes Huse besøgte med første Skrift og 1,104 efter Indbydelse; 2,769 evangeliske Samtaler og 177 Møder vare holdte; 12 vare døbte.

Tirsdag Aften Kl. 8 afholdtes et Grensmøde, hvor Kirkens almindelige og de lokale Autoriteter bleve foreslaaede til Opholdelse i de Helliges Tro og Bøn, og alle Forslagene bleve enstemmigt vedtagne. Missionærerne bleve kaldede til at virke i nedennævnte Grene:

Kjøbenhavn: H. J. Christiansen (Konferencepræsident og Grensforstander). Niels J. Henriksen, Niels C. Christensen, Lars P. Larsen og George Knudsen (Korleder). Adresse: Korsgade 11 N.

Nordøstsjælland: Lars P. Jensen (Forst.) og Peter L. Andersen.Adr.: Aplygade 8 Z, Hillerød.

Nordvestsjælland: Lars P. Christensen (Forst.) og H. J. Hansen. Adr.: Fuglevej, Holbæk.

Sydvestsjælland: Ole H. Andersen (Forst.) og Lauritz M. Christensen. Adr.: Fruegade 31, Slagelse.

Lolland-Falster: Hans L. Rasmussen (Forst.) og Hans Rasmussen. Adr.: Grønlandsvej 6, Nykjøbing F.

Syddjælland og Møen: Nis C. Christiansen (Forst.) Hans S. Larsen og Henry J. Hinke. Adr.: Raadhusstræde, Stege, Møen.

Bornholm: Lars P. C. Nielsen (Forst.) og Jens P. Nielsen. Adr.: Rosen-gade 7, Rønne, Bornholm.

Om Onsdagen afholdt den kvindelige Hjelpeforening en vellykket Aftenunderholdning med Bazar til Fordel for trængende og syge Søskende. Den indbragte 102 Kr.

Indhold:

Dagsaa et af Tidernes Tegne	337	Forflyttelse	345
Indvielsen af Missionshuset i Stockholm	339	Afløsning	346
Japanst Exempler	343	Afløsning og Bestikkelse	346
Redaktionell:		Generalkonferencen i Salt Lake City	346
Et Bink til Missionærerne i denne Mission	344	Dødsfald	347
Automfi og Bestikkelse	345	Nalborg Efteraarskonference	347
		Kjøbenhavns Efteraarskonference	349